

Lovforslaget gennemførtes uændret og vedtoges enstemmigt i begge Ting. 2 Medlemmer af Folketinget stemte dog hverken for eller imod.

96. Lov om Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 350 af 29. Juni 1940 om Arbejde i Bagerier og Konditorier. (Arbejds- og Socialminister *Kjærbo*l). [A. Sp. 2489. — C. Sp. 13 og 63].

Fremsat i *Folketinget* ^{16/10} (F. Sp. 39). 1. Beh. ^{17/10} (F. Sp. 61). Partiernes Ordførere: Einer-Jensen og Erik Eriksen. 2. Beh. ^{21/10} (F. Sp. 84). 3. Beh. ^{22/10} (F. Sp. 118). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. ^{23/10} (L. Sp. 20). Partiernes Ordførere: Josef Andersson, Stegger Nielsen, Jørgen Otsen og Anna Westergaard. 2. Beh. ^{24/10} (L. Sp. 25). 3. Beh. ^{29/10} (L. Sp. 69). *Loven stadfæstet 31. Oktober 1941.* (Lov-Tid. Nr. 451).

Ved Lov Nr. 350 af 29. Juni 1940 (Aarbog 1939—40, Side 393) blev der givet Brød- og Kagebagerier, Konditorier og Brødfabrikker Tilladelse til at beskæftige Personer i Tiden *efter Kl. 3 Morgen*, uanset at det i Bageriloven er forbudt, at der i de nævnte Virksomheder finder Arbejde Sted i Tiden fra Kl. 20 til Kl. 4 Morgen. Det blev dog samtidig forbudt i Brødfabrikker at beskæftige Rugbrødshold, der paabegynder Arbejdet i Tiden mellem Kl. 19 og Kl. 3, med Fremstilling af Sigte- og Franskbrød og Fintbrød.

Loven skulde efter den oprindelige Bestemmelse ophøre at gælde 1. April 1941, men Gyldighedstiden blev ved Lov Nr. 159 af 31. Marts 1941 (Aarbog 1940—41, Side 351) opretholdt til 1. November s. A., og ved denne Lov er den yderligere forlænget til *1. April 1942*.

Det af Arbejds- og Socialministeren fremsatte Lovforslag, der vedtoges uforandret og enstemmigt, hvilede paa en Indstilling fra Direktøren for *Arbejds- og Fabriktilsynet*. Direktoratet nærde den Opfattelse, at Loven havde haft sin Mission ved at hjælpe en Række af Bagerfagets Virksomheder under forskellige Vanskeligheder som Følge af de ekstraordinære Forhold. Tillige mente Direktoratet, at Bortfald af den midlertidige Lov paa det givne Tidspunkt maatte befrygtes at medføre en vis Uro i Faget, og at Loven i alt Fald havde medført det Gode, at der var gjort Ende paa de